

PISAC U MENI

JESEN

Svako jutro dok se probudim pogledam kroz prozor.
Jedno jutro bilo je drugačije. Padala je kiša i bila je magla. Sve je bilo tužno.

Pogledala sam jabuku u vrtu. Grane su bile gole i čudne bez lišća. Nije bilo vrapčića koji me je znao buditi ujutro. Ljudi su isli na posao i nosili toplu odjeću.

Shvatila sam da je stigla jesen.

Lorena Šimunić 2.a

Tin Novosel 3.a

Jesen u meni se bori

U mojoem srcu zaplelo se sunce kojeg više nema,
Ali moj pogled drukčiju boju nosi.
Oblaci iznad mene zagrljeni su hladnim vjetrovima,
A kiša šalje svoje vodene iskre
I ispire moju dušu, budi moje snove.

U poljupcu jesenjem zacrvenjelo se lišće,
Požutilo od sjećanja, ljubomore koju šalje prošlom ljetu.
Povjetarac mi hladan miluje obraze,
Dok se neka nova paleta misli i boja,
Neki novi svijet, neke nove nade,
Bore za moje, jesenje obojano srce.

Mateja Mikulčić 8.a

Karla Takač 4.a

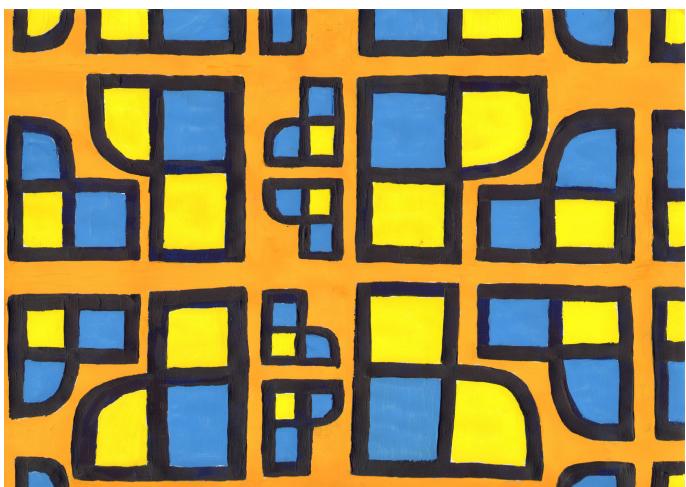
Veter

Veter je odjempot odnekut k nam doletel
i kak nori se v hižna vrata zaletel.
Na krovu je se črepe prebrojil,
mislim da se pre delu ne zaznojil.

V dvorišču je listje na kup pometal,
kokoši, goske i race v kot je stiral.
Škrloka je dedeku hitil z glave,
a obral je vu vrtu i slive plove.

*Iva Mihinjač 6.a
(nagrada Naklade Ljekav)*

Josip Ludaš 8.a

Hižička

Krov joj se več zdavnja nakrivil
zgledi da bu se skoro zrušil.
Spotrti so si obloki,
truli drveni poceki.

Čez luknje na krovu dešč curi,
a miš se v lukjo ne žuri.
Pavuki su celo hižu z niti prepleli,
moj japica nedu več tu živel.

Ja bi pak jako štela,
da bi se hižička popravila.
Tu bi japicu vidla v mislima lefko
pak mi pre srcu nej bilo tak teško.

Lana Florjanić 6.a

Ja sam Zemlja

Ja sam tek mrvica materije u svemiru, jedna od devet planeta što kruže oko Sunca. Moj najbliži svemirske susjed je Mjesec i treći sam planet po redu. Moja bogatstva su što jedina pružam prave uvjete za život. Temperatura nije ni preniska ni previsoka, na meni postoji voda u tekućem obliku, a atmosfera sadrži kisik koji služi za disanje. Zahvaljujući topolini, vodi i kisiku ja sam udomila miliune različitih bića, ljudi, biljke i životinje. Najviše me muči što sam dosta zagađena, imam mnogo automobila koji će me ugušiti od smoga, što se mnogo ratuje i nema mira. Najveća želja mi je da ljudi počnu više brinuti o meni i mojem bogatstvu.

Karla Sabolić 4.b

Došla je na vrata stiha

Došla je na vrata stiha
nekak bormeš teško diha.
Meglu je sobom dovlekla
Štera se kak kača vlekla.

Nabrala je punu korpu kostaji
i por malih dišečih vrgaji.
Svilne, žute, duge losi
veter ji po zraku nosi.

Lana Florjanić 6.a

Andeli z neba pahulice spuščajo

Se je belo i blešćeče, si trdo spijo,
a andeli neba pahulice spuščajo.
Tak je tiho, ni glasa čuti -
zameteni su steze i puti.

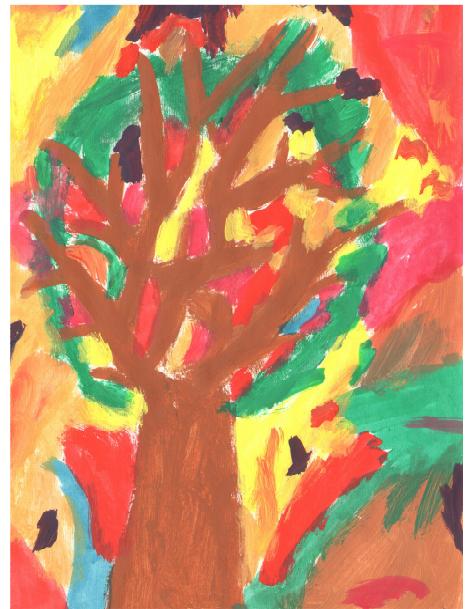
Ines Horvat 6.a

V moj kraj se dovlekla

V moj kraj se dovlekla
kak mlada, lena dekla.
V goricaj je grozdje dozrelila,
a jabuke v sadovnjaku začrlenila.

Farbala je celi den listje zeleno,
sobom donesla jutro zdeno.
Listje je hitala koli sebe,
mislim da je doletelo i do tebe.

Iva Mihinjač 6.a

4.b

Od zrna do kruha

Tog dana mama se vratila sa Rastoka. Pričala je o prekrasnim slapovima koje je tamo vidjela, ali i o mlinu na rijeci Slunjčici. Bili su u jednom mlinu i vlasnica im je pokazala kako se melje brašno od kukuruza, pšenice, raži i drugih žitarica.

Slušao je to i tata. Rekao mi je da je s djedom i on išao u mlin. Njegov djed je nosio vreće sa pšenicom koju je vršio sa svog zlatnog polja. Moj tata je kao mali volio gledati kako voda okreće kolo sa lopaticama.

Počela sam razmišljati o brašnu od kojeg mama pravi klipiće, kruh i razne druge kolače. Dok sam i ja pokušavala mijesiti neke svoje kolače, nisam ni mislila da je tako dug put do njega. Od polja koje u jesen treba preorati, posijati pšenicu, u srpnju s polja požnjeti dozrelu pšenicu, zrno nositi u mlin, samljeti ga...

Iz mлина sa Rastoka mama je donijela svježe mljeveno kukuruzno brašno. Dok sam jela slasnu zlevanku načinjenu od njega, željela sam i ja što prije vidjeti taj mlin.

Antonija Mrla 2.a